

Elektronicznie podpisany przez:
Aneta Niestrawska
dnia 6 maja 2020 r.

Poznań, dnia 6 maja 2020 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.298.2020.6

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz. 713)

orzekam

nieważność uchwały nr XV/100/2020 Rady Miejskiej Wielichowa z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Wielichowo w 2020 roku - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 3 kwietnia 2020 r. Rada Miejska Wielichowa podjęła uchwałę nr XV/100/2020. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Wielichowo w 2020 roku, zwanej dalej „uchwałą”.

Uchwałę podjęto na podstawie „art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506) i art. 11a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 122 ze zm.)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 6 kwietnia 2020 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podstawę prawną uchwalenia „programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Wielichowo w 2020 roku”, zwanego dalej „programem”, będącego załącznikiem do uchwały nr XV/100/2020 Rady Miejskiej Wielichowa z dnia 3 kwietnia 2020 r., stanowił art. 11a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 122 ze zm. – zwanej dalej „ustawą”), zgodnie z którym rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, tj. zapobiegania bezdomności zwierząt, zapewnienia im opieki oraz ich wyłapywania określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W art. 11a ust. 2 ustawy, ustawodawca zawarł katalog zagadnień, które rada gminy, podejmując uchwałę w sprawie przyjęcia programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności, powinna szczegółowo określić w programie. Zgodnie z nim, program obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt,
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie,
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt,
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt,
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt,
- 6) usypianie ślepych miotów,
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich,
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań, tel. 61-854-14-51, fax. 61-854-18-36

www.poznan.uw.gov.pl, e-mail: nk@poznan.uw.gov.pl

www.obywatel.gov.pl, infolinia tel. 222 500 117

Podpis elektroniczny zweryfikowa:
w dniu 6.05.2020
Wynik weryfikacji: ważny/nieważny
brak możliwości weryfikacji
Zweryfikował: palcerch

Przedmiotowy program, uchwalony na podstawie art. 11a ustawy, musi formułować postanowienia w granicach upoważnienia ustawowego regulując kwestie, które wynikają z delegacji ustawowej. Brak jednego z tych elementów stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

W § 8 programu Rada Miejska Wielichowa postanowiła, iż „Usypianie ślepych miotów może nastąpić wyłącznie przez lekarza weterynarii w schronisku dla zwierząt lub lecznicy zwierząt”. Jak wynika z treści art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt powinien określić zagadnienie usypiania ślepych miotów. Zdaniem organu nadzoru podmiot wykonujący zabiegi usypiania ślepych miotów powinien być wyraźnie wskazany w programie. Stanowisko organu nadzoru jest zgodne z poglądami sądów administracyjnych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 1754/18, uznał, iż: „(...) w uchwale (...), nie uregulowano w sposób kompleksowy problemu usypiania ślepych miotów. Znajdujące się w Programie postanowienia w tym zakresie mają charakter ogólnikowy. Rada Gminy w zaskarżonej uchwale oprócz lekarza weterynarii w schronisku nie wskazała nazwy lecznicy dla zwierząt – podmiotu realizującego zadanie wynikające z art. 11a ust. 2 pkt 6. W kwestionowanym przepisie nie wskazano także konkretnego lekarza, który będzie realizował to zadanie”.

Zgodnie z art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy wymagane jest również zawarcie w programie regulacji dotyczącej zapewnienia opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie. W omawianej uchwale Rada Miejska Wielichowa tego obowiązku nie wypełniła w sposób prawidłowy. Rada zamieściła w § 4 programu następujące zapisy dotyczące opieki nad wolno żyjącymi kotami: „Sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi jest realizowane przez Gminę poprzez:

1) zachęcanie właścicieli i zarządców nieruchomości, na których przebywają wolno żyjące koty do ich dokarmiania,

2) dofinansowanie zakupu karmy dla wolno żyjących kotów społecznym opiekunom na podstawie podpisanych umów”.

W ocenie organu nadzoru powyższe unormowania mają charakter zbyt ogólnikowy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 31 stycznia 2019 r. sygn. akt IV SA/Po 1065/18 wskazał, iż program opieki nad zwierzętami bezdomnymi nie może być zbyt ogólnikowy i jedynie ograniczać się do powtórzenia regulacji ustawowej. Jak dalej wskazano, z brzmienia art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt wynika, że rada gminy powinna określić zawsze sposób dokarmiania wolno żyjących kotów oraz inne aspekty opieki nad tymi zwierzętami, które w ocenie organu jednostki samorządu terytorialnego wymagają regulacji. Wykonanie zadania określonego w art. 11a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy powinno mieć charakter realny, a zatem nie może sprowadzać się do powtórzenia wytycznych ustawodawcy. Rada gminy ma obowiązek skonkretyzowania tego postanowienia przez wskazanie działań, jakie zostaną podjęte, by osiągnąć cel oznaczony w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy. Zbyt ogólne określenie ww. kwestii przekłada się na wadliwość takiego programu. Kwestia opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, została zaliczona do elementów obligatoryjnych rozważanej uchwały. Nieuregulowanie albo nieprawidłowe uregulowanie tego zagadnienia jest zatem wadą istotną uchwały. W przedmiotowej uchwale rada wymieniła jedynie zadania związane z dożywianiem kotów wolno żyjących nie określiła jednak żadnych procedur z nimi związanych. W uchwale nie wskazano kto i w jaki sposób, oraz jak często będzie dokarmiał koty wolno żyjące, w jaki sposób będzie przebiegało zachęcanie właścicieli i zarządców nieruchomości do ich dokarmiania. Należy także zauważyć że poza dokarmianiem nie przewidziano innych form opieki nad tymi zwierzętami.

W § 5 programu Rada uregulowała problem wyłapywania bezdomnych zwierząt w następujący sposób: „Wyłapywanie bezdomnych zwierząt na terenie Gminy prowadzone jest jako proces stały na zgłoszone interwencje lub okresowo, po wcześniejszym ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty”. Nie wskazano jednak ani konkretnego podmiotu odpowiedzialnego za odławianie bezdomnych zwierząt ani procedury odławiania, tj. kto i w jaki sposób dokonuje odłowienia bezdomnych

zwierząt. Wskazane wyżej zapisy należy uznać za niewystarczające. Treść powyższego zapisu nie wskazuje również osoby odpowiedzialnej z ramienia gminy za kwestię przyjmowania zgłoszeń w tym zakresie.

W niniejszej sprawie zasadnym jest także powołanie się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 13 września 2016 r. sygn. akt II SA/Kr 398/16, w myśl którego „Organ podejmując uchwałę w przedmiocie Programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt nie może pominąć żadnego z elementów wskazanych w art. 11a ust. 2 i ust. 5 u.o.z. Jest on zobowiązany do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego przez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne, a uregulowanie to musi być dokonane w sposób kompleksowy, a zarazem precyzyjnie konkretnie. Niewypełnienie tego obowiązku musi skutkować stwierdzeniem istotnego naruszenia prawa, powodującego nienależytą ochronę zwierząt, a w konsekwencji prowadzić do uznania nieważności całości uchwały. Ta bowiem musi zawierać wszystkie elementy wskazane w ustawie”.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Z up. Wojewody Wielkopolskiego
I Wicewojewoda Wielkopolski
(-) Aneta Niestrawska
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:
Rada Miejska Wielichowa
Burmistrz Wielichowa

al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań, tel. 61-854-14-51, fax. 61-854-18-36
www.poznan.uw.gov.pl, e-mail: nk@poznan.uw.gov.pl
www.obywatel.gov.pl, infolinia tel. 222 500 117